

TAFSIR AV Kapitel 10, Yunus ~ Jonas

Kapitel 10, Yunus ~ Jonas

Beskrivning:

Den första halvan av detta kapitel innehåller en inbjudan, en förmaning och en varning. Gud är En och Han har kontroll. Detta liv är mycket kort och det kommande livet är för evigt.

Inledning

Kapitel 10 i Koranen, med titeln *Jonas*, uppenbarades i Mecka. Det har fått sin titel från hänvisningen till profeten Jonas i vers 98 och koncentrerar sig främst på Guds enhet. Detta kapitel betonar Guds makt och Hans vrede mot dem som konsekvent förnekar sanningen i Hans uppenbarelser och tecken. Profeten Muhammad uppmuntras att vara tålmodig och att vara medveten om att han inte kan tvinga människor att tro.

Verserna 1-10 – En bok av visdom

Detta är verserna från en vis bok, säger Gud. Det är en bok full av visdom

som innehåller beslutet om alla frågor. Varför kallar då människor varnaren som valts bland dem själva för trollkarl? Gud är den som skapade allt som finns i himlarna och på jorden under sex tidsperioder (ordet "dag" används här men det är inte den 24-timmarsperiod vi känner). Han etablerade sig sedan över Tronen, övervakande och seende allt som är under Honom. Tillbe Honom – de troende ska belönas men de som vägrar ska smaka straffet. Hans tecken finns överallt i universum och de är inte utan syfte. De som tror förstår. Vissa bryr sig inte om tecknen, men deras eviga hem ska vara Elden. De som räddas genom sin tro ska däremot prisa Gud.

Verserna 11-20 – Vem är den mest ondskefulle?

Om Gud skulle påskynda straffet för dem som förtjänar det, skulle deras jordiska liv vara över, men det är inte Hans sätt. I stället låter Han de orättfärdiga vandra blinda i sin okunnighet. När en människa är i nöd ropar hon till Gud, men när Gud tar bort prövningen återvänder hon till olydnad som om hon aldrig hade ropat till Gud. Hela generationer har förstörts på grund av det onda de gjorde. Sändebuden kom men ignorerades och misshandlades. Gud ser de efterföljande generationerna.

När Koranen reciteras för dem som inte hoppas på att möta Gud ber de profeten Muhammad – må Guds nåd och välsignelser vara över honom – att komma med en annan eller förändrad Koran. Gud säger till Muhammad att säga till dem att det inte är för honom att ändra den. Han förmedlar endast det som uppenbaras till honom, och han fruktar också räkenskapsens dag. Gud frågar: vem är mer ondskefull än den som uppfinner lögnen om Gud eller förnekar Hans tecken? Orättfärdiga ska aldrig lyckas. De tillber annat än Gud som varken kan skada eller gynna dem. Gud är högt ovanför dem de sätter vid Hans sida. Människan var en gång en enda nation, men de blev oense. Endast Gud känner det osedda, så vänta på att det ska uppenbaras.

Verserna 21-30 – Gud inbjuder er till Paradiset

Människor ropar till Gud när de lider, men smider planer mot Honom när de återvänder till välstånd. När de återvänder till Gud ska Han berätta resultatet av deras planer. Människor tror att de har makt över detta liv, men det är Guds beslut som ska ske. Tecknen finns där för dem som väljer

att reflektera. Gud inbjuder alla till Fridens boning (Paradiset) och vägleder den Han vill till den raka vägen. De som gör gott ska få en god belöning; de är Paradisets följeslagare. De som gör ont ska få ett ont slut i Elden. På Domedagen ska de som tillbad andra än Gud finna att deras falska gudar förnekar all kunskap om deras tillbedjan och beteende. Vissa är inte ens medvetna om att de tillbeds, och de som samtyckte till att bli tillbedda ska ljuga och förneka det.

Verserna 31-40 - Vem ska tro?

Gud tilltalar de otroende och frågar: vem försörjer er, vem låter er se och höra, vem för fram det levande ur det döda och det döda ur det levande, och vem ordnar allt? De svarar Gud, men varför tar de då inte varning? Gud är den som ger liv, den som kan avsluta skapelsen och sedan återföra den. Kan någon av de delägare ni vänder er till göra det? Nej, de kan inte. Vad är det för fel på människor? Den som vägleder till sanningen är mer värd att följas än de som inte gör det.

Gud är Allvetande, och det är inte möjligt att denna Koran skulle ha framställts av någon annan än Gud. Den bekräftar det som kom före den. Om människor säger att Muhammad har uppfunnit Koranen, be dem då komma med ett kapitel som liknar den. De kan inte göra det, även om de tar hjälp. De kan inte förstå sanningen eftersom de inte har sett dess profetior uppfyllda. Koranen visar slutet som väntar de otroende. Vissa ska tro, men andra inte. Gud vet vem som orsakar korrption.

Verserna 41-56 - Förlorare i det kommande livet

Gud säger till profeten Muhammad vad han ska säga om de förnekar honom: "För mig är mina gärningar, och för er är era gärningar. Ni är skilda från det jag gör, och jag är skild från det ni gör." Vissa lyssnar, men Muhammad kan inte få de döva att höra; vissa ser, men han kan inte få de blinda att se. Gud gör inte människor orätt, men människor gör orätt mot sig själva.

På Domedagen ska människor känna som om de varit i detta liv en timme eller mindre, och de ska känna igen varandra. De som förnekade detta möte ska vara förlorarna. Alla ska återvända till Gud, och detta ska ske vare sig Muhammad ser straffet falla eller inte. För varje nation finns ett

sändebud. När sändebudet kommer ska de dömas, och det ska inte ske någon orättvisa. Varje gemenskap har en bestämd tid, och när den är nådd kan den varken försenas eller påskyndas.

På Domedagen finns ingen väg ut för de otroende. De har förnekat den så länge – ska de ens tro när den överväldigar dem? De ska få höra: smaka straffet, Guds löfte är sant. Han ger liv och Han orsakar död. Till Honom ska vi alla återvända.

Verserna 57–60 – Vägledning har kommit

Instruktion från Gud har givits till mänskligheten; det är en barmhärtighet, en bot och vägledning. Säg till dem, profeten Muhammad – må Guds nåd och välsignelser vara över honom – att dessa ting är en välsignelse och bättre för människan än alla rikedomar i denna värld som de försöker samla. Fråga dem att tänka på de förnödenheter som Gud har sänt ner. Han har gjort vissa tillåtna och andra otillåtna, varför ändrar då vissa människor reglerna och försöker göra det otillåtna tillåtet? Har Gud gett tillåtelse till detta eller uppfinner ni en lögn om Gud? Hur ska detta hanteras på Domedagen? Tänk. Gud är verkligen full av nåd mot människan men de flesta är otacksamma.

Verserna 61–67 – Gud bevittnar allt

Vilka frågor människor än är sysselsatta med, från att läsa Koranen till det vardagliga, är Gud vittne till det och allt, det stora och det lilla, är nedtecknat i en bok. Inte ens ett stoftkorn undgår Guds kunskap, och det är bevarat i en klar skrift. För dem som tror och fruktar Gud ska det inte finnas någon rädsla; de ska få goda nyheter både i denna värld och i det kommande livet. Gud säger till profeten Muhammad att han inte ska låta de otroendes ord bedröva honom. Gud är Allsmäktig, Allhörande och Allvetande. Allt i himlarna och på jorden tillhör Honom. De som åkallar andra än Gud följer endast antaganden och lögn. Gud skapade dagen och natten och detta är sannerligen ett tecken för dem som lyssnar till budskapet.

Verserna 68–70 – Konsekvensen av att ljuga om Gud

Vissa människor säger att Gud har en son. Han är fri från alla behov, himlarnas och jordens Herre. De har ingen auktoritet att göra ett sådant påstående, varför uppfinner de lögner om Gud? De som ljuger om Gud ska inte lyckas; de kan ha kortvarig njutning i denna värld men i det kommande livet ska de möta ett strängt straff.

Verserna 71–86 – Berättelser från det förflutna

Berätta för folket om berättelsen om Noa. Han sade till sitt folk: "Om min närvaro bland er påminner er för mycket om det ni inte vill höra om Guds tecken och varningar, gör då vad ni vill. Men låt det vara klart och avgörande. Kom dock ihåg att jag inte har bett om någon betalning, min belöning är endast från Gud. Jag är bland dem som befallts att dyrka Honom ensam." De lyssnade inte, de förkastade Noa. Gud räddade honom och dem som var med honom i skeppet. De som förnekade tecknen lämnades att drunkna.

Sedan sände Gud andra, var och en till sitt folk. De kom med tydliga bevis men de efterföljande generationerna var ihärdiga i sin otro. Moses och Aron sändes till Faraos folk men de uppträdde arrogant mot dem och deras budskap. Moses sade: "Tror ni att jag kommer med magi? Magiker ska aldrig lyckas." Faraos kallade högfärdigt på alla trollkarlar i landet och Moses avslöjade värdelösheten i deras magi. Gud främjar inte de som gör orätt.

Ingen trodde på Moses utom några av de unga bland hans eget folk; de flesta var för rädda för Faraos regim. Moses bad de troende att sätta sin tillit till Gud och de bad Honom befria dem från de orättfärdiga människorna.

Verserna 87–95 – Befrielse

Gud uppenbarade för Moses och Aron att de skulle ta sitt folk till Egypten där de skulle bygga sina hus och upprätta bönen. Moses bad sedan att Faraos folks rikedom och prakt skulle tas ifrån dem. "Förinta deras rikedom och förhärda deras hjärtan," bad han. Gud sade att denna bön skulle besvaras och sade till Moses att förbli ståndaktig. Så ledde Moses

sitt folk över havet; Farao och hans soldater förföljde dem tills de drunknade.

I sista stund sade Farao att han trodde på Moses Gud och underkastade sig Honom, men Gud svarade: "Nu?" Gud räddade hans kropp men inte hans liv, så att han skulle vara ett tecken för dem som kommer efter honom. Många människor tar fortfarande inte varning. Moses folk bosattes på en god plats och försågs med det som behövdes för ett gott liv. De blev inte oense förrän efter att kunskap hade kommit till dem, men på Domedagen ska Gud döma mellan det de inte kunde enas om. Profeten Muhammad hade full visshet i det som uppenbarades för honom. Även om Bokens folk inte lyssnar till din kallelse ska de ändå finna bevis för dig i sina böcker.

Verserna 96–103 – Tvångsomvändelse är förbjuden

Det finns många för vilka kärleken till denna värld har förseglat deras hjärtan och ögon. De kan inte se tecknen framför sig. De ska inte tro. Ingen stad såg någonsin straffet, trodde sedan och fick nytta av det, utom Jonas folk. När de trodde togs straffet bort och de fick njuta för en tid. Om Gud hade velat skulle alla människor på jorden ha trott. Profeten Muhammad tillfrågas om han skulle tvinga människor att tro mot sin vilja. Tron kommer endast genom Guds vilja och Han förödmjucar dem som inte använder sitt förnuft. Säg till folket att se tecknen i himlarna och på jorden, men inga tecken ska övertyga dem som inte vill tro. Gud frågar: "Vad väntar de på?" Till slut ska Gud rädda sändebuden och de troende; det är Guds sätt och Han säger att det är rätt att Han räddar dem som tror.

Verserna 104–109 – Vägledning har kommit, så välj

Profeten Muhammad befalls av Gud att säga: "Människor, tvivla på min religion om ni vill, jag ska aldrig tillbe dem ni tillber vid sidan av Gud, utan jag tillber Gud som ska låta er dö, och jag är befalld att vara en troende." Han befalls vidare att helhjärtat ägna sig åt religionen och inte vara bland dem som sätter något vid Guds sida. Gud säger att ni inte ska be till andra, för de kan varken gynna eller skada er, och om ni gör det ska ni vara bland förlorarna. Om Gud drabbar er med en olycka kan ingen ta bort den utom Han; och om Han vill skänka en gåva kan ingen hålla tillbaka

Hans nåd. Han skänker den till den Han vill; Han är den Förlåtande, den Barmhärtige.

Profeten Muhammad får vidare befallning att säga till folket att sanningen har kommit. Den som väljer att följa den rätta vägen gör det för sin egen skull, och den som går vilse gör det på egen risk. "Jag är inte satt över er för att tvinga er till vägledning." Gud säger till profeten Muhammad att följa det som uppenbarats till honom och att vara tålmodig tills Gud dömer. Han är den bästa av domare.

[KAPITEL 10](#)

[«TAFSIR AV Kapitel 11, Hud ~ Profeten Hud](#)

[TAFSIR AV Kapitel 9, at-Tawbah ~ Omvändelsen»](#)

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)